

Novou knížku pohádek Gabriely Kopcové inspirovalo její vlastní dětství

Byly to vzpomínky na dětství na hájence v lesích bez elektřiny, co inspirovalo domamilskou autorku pohádek Gabrielu Kopcovou při psaní jejího posledního díla. Jmenuje se Zahrady plné pohádek a přibližuje svět kouzelných bytostí. Autorka na ní spolupracovala i s jinými spisovateli.

Gabriela Kopcová a její nová kniha. | foto: Tomáš Blažek, [MAFRA](#)

Prožila dětství a mládí, jak se to podaří málokomu. Na hájence uprostřed lesů, kde do jejích osmnáctin nebyla zavedena elektřina. Nyní spisovatelka Gabriela Kopcová z Domamile na Třebíčsku vydala (coby spoluautorka s Margaretou Lassi) knihu Zahrady plné pohádek.

Samostatně už vydala třináct knih a leporel, které mají kořeny právě v dětství na hájence. „Když jsme byli děti, svítilo se tam petrolejkou, takže když se večer zhaslo a chtěli jsem si vyprávět pohádky, vidět nebylo, tak jsme si museli pohádky vymýšlet. Tam někde to začalo,“ vzpomíná Gabriela Kopcová.

Pochází, jak sama říká, z písmácké rodiny. „Maminka a dědeček dělali písemné záznamy víceméně pro rodinnou potřebu. Já sama jsem publikovat začala až poměrně pozdě, na konci sedmdesátých let v rámci seskupení Autoři v povíjane v Ostravě, kde jsem tehdy žila,“ řekla Kopcová, která je profesí knihovnice.

Na konci sedmdesátých let se z Ostravy vrátila do rodného kraje, kde ji později k psaní přivedlo narození vnučky. „Nikdy jsem si nemyslela, že budu psát pohádky. Inklinovala jsem spíš k povídkám pro dospělé, ale dnes už mám za sebou čtyři samostatné pohádkové knihy a jsem za to velice ráda,“ usmívá se Kopcová.

Pohádkové bytosti vznikaly skládáním fotografií přírodnin

Poslední knihu Zahrady plné pohádek provází ilustrace třebíčského akademického malíře Josefa Kremláčka. Většinu dalších dětských knih však Kopcová doprovodila vlastními osobitými fotokolážemi.

„Je to i zásluhou dětí, protože když jsem s nimi chodívala na procházky do lesa, tak mi nosily různé přírodniny, úlomky kůry, šišky, kameny... Já si je fotila a skládáním těch fotografií do sebe pak začala vytvářet obrázky různých pohádkových bytostí. Dělam ale i surrealistické koláže, myslím, že jsou celkem nadčasové,“ míní Kopcová.

Sama pro sebe si zpětně svůj život pomyslně rozdělila do tří etap. „Dvacet let jsem žila v lesích na samotě, pak byla studia a 14 let na Ostravsku. Pak jsem se vrátila domů a znovu poznávám život na vesnici, která je viditelným filtrem toho, co se děje u nás i ve světě. Tak uvidíme, co budu psát dál, možná to bude něco humorného,“ přemítá Gabriela Kopcová.

Autor: Tomáš Blažek